

31997R1466

2.8.1997.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 209/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1466/97**(1997. gada 7. jūlijs)****par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 103. panta 5. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 189.c pantā minēto procedūru ⁽²⁾,

(1) tā kā Stabilitātes un izaugsmes pakta mērķis ir sakārtotas valsts finanses kā līdzeklis, lai nostiprinātu nosacījumu stabilām cenām un stiprai, stabilai izaugsmei, kas veicina nodarbinātības kāpumu;

(2) tā kā Stabilitātes un izaugsmes paktā ietilpst šī regula, kuras mērķis ir stiprināt budžeta stāvokļa un ekonomikas politikas uzraudzību un koordināciju, Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 ⁽³⁾, kuras mērķis ir paātrināt un padarīt skaidrāku pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras ieviešanu, kā arī Eiropadomes 1997. gada 17. jūnija Rezolūcija par Stabilitātes un izaugsmes pakta ⁽⁴⁾, kurā, saskaņā ar D pantu Līgumā par Eiropas Savienību, ir noteiktas stingras politiskās pamatnostādnes, lai stingri un laicīgi īstenotu Stabilitātes un izaugs-

mes pakta un, jo īpaši, lai ievērotu vidēja termiņa prasības attiecībā uz budžeta stāvokli, kam jābūt tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu, par ko visas dalībvalstis ir uzņēmušas saistības, kā arī pieņemtu budžeta labojumus, ko tās uzskata par atbilstošu stabilitātes un konverģences programmu mērķiem, ja vien tām ir informācija, kas norāda faktiskās vai paredzamās būtiskās atkāpes no vidēja termiņa budžeta mērķa;

(3) tā kā Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešajā posmā dalībvalstīm, saskaņā ar Līguma 104.c pantu, ir skaidrs Līguma mērķis novērst pārmērīgu vispārējā valsts budžeta deficītu; tā kā, atbilstoši 5. pantam Protokolā (Nr. 11) par dažiem Līguma noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, 104.c panta 1. punkts neattiecas uz Apvienoto Karalisti, ja vien tā nepāriet uz trešo posmu; tā kā pienākums, saskaņā ar 109.e panta 4. punktu, censties novērst pārmērīgu deficītu turpinās attiekties uz Apvienoto Karalisti;

(4) tā kā apņemšanās ievērot vidēja termiņa prasības attiecībā uz budžeta stāvokli, kam jābūt tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu, ļaus dalībvalstīm tikt galā ar normālām cikliskām svārstībām, ja valsts budžeta deficīts nepārsniedz 3 % no IKP salīdzināmās vērtības;

(5) tā kā ir lietderīgi papildināt 103. panta 3. un 4. punkta daudzpusējo uzraudzības procedūru ar iepriekšēja brīdinājuma sistēmu, saskaņā ar kuru Padome laikus brīdinās dalībvalsti par vajadzību veikt labojumus budžetā, lai novērstu pārmērīgu valsts budžeta deficītu;

⁽¹⁾ OV C 368, 6.12.1996., 9. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 1996. gada 28. novembra atzinums (OV C 380, 16.12.1996., 28. lpp.), Padomes 1997. gada 14. aprīļa kopējā nostāja (OV C 146, 30.5.1997., 26. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1997. gada 29. maija lēmums (OV C 182, 16.6.1997.).

⁽³⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.

- (6) tā kā ar 103. panta 3. un 4. punkta daudzpusējo uzraudzības procedūru būtu turpmāk jāturpina uzraudzīt visu ekonomikas attīstības apjomu katrā dalībvalstī un Kopienā, kā arī ekonomikas politikas atbilstību 103. panta 2. punktā minētajām vispārīgām saimnieciskām nostādņēm; tā kā, lai uzraudzītu šīs norises, ir lietderīgi iesniegt informāciju stabilitātes un konverģences programmu formā;
- (7) tā kā ir jāattīsta lietderīga pieredze, kas gūta ar konverģences programmām pirmajos divos Ekonomikas un monetārās savienības posmos;
- (8) tā kā dalībvalstis, kuras pieņem vienoto valūtu, šē turpmāk "iesaistītās dalībvalstis", saskaņā ar 109.j pantu būs sasniegušas augsta līmeņa stabilu konverģenci un, jo īpaši, stabilu valsts finansiālo stāvokli; tā kā sakārtota budžeta stāvokļa uzturēšana šajās dalībvalstīs būs vajadzīga, lai atbalstītu cenu stabilitāti un stiprinātu apstākļus stabilai ražošanas un nodarbinātības izaugsmei; tā kā ir vajadzīgs, ka iesaistītās dalībvalstis iesniedz vidēja termiņa programmas, šē turpmāk "stabilitātes programmas"; tā kā ir jādefinē šādu programmu pamata saturs;
- (9) tā kā dalībvalstīm, kas nepieņem vienoto valūtu, šē turpmāk "neiesaistītās dalībvalstis", vajadzēs ievērot politiku, kuras mērķis ir augsta līmeņa stabila konverģence; tā kā ir vajadzīgs, ka šīs dalībvalstis iesniedz vidēja termiņa programmas, šē turpmāk "konverģences programmas"; tā kā ir jādefinē šādu konverģences programmu pamata saturs;
- (10) tā kā 1997. gada 16. jūnija Rezolūcijā par valūtas maiņas mehānisma izveidi Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā Eiropadome izdeva stingras politiskas nostādnes, saskaņā ar kurām valūtas maiņas mehānismu izveido EMS trešajā posmā, šē turpmāk "ERM2"; tā kā neiesaistīto dalībvalstu valūtām, kuras pievienojas ERM2, būs centralizēts maiņas kurss vis-à-vis eiro, tādējādi sniedzot atskaites punktu to politikas atbilstības novērtēšanai; tā kā ERM2 arī palīdzēs aizsargāt šīs dalībvalstis un dalībvalstis, kuras pieņem eiro, no nepamatota spiediena ārvalstu valūtas tirgos; tā kā, lai ļautu veikt atbilstīgu uzraudzību Padomē, neiesaistītās dalībvalstis, kuras nepievienojas ERM2, savās konverģences programmās tomēr piekops politiku, kas vērsta uz stabilitāti, tādējādi
- novēršot īstas valūtas maiņas kursa deformācijas un pārmērīgas nominālā valūtas maiņas kursa svārstības;
- (11) tā kā ilgstoša ekonomikas pamatrādītāju konverģence ir priekšnoteikums noturīgu valūtas maiņas kursu stabilitātei;
- (12) tā kā ir jānosaka grafiks stabilitātes programmu un konverģences programmu iesniegšanai un to atjaunināšanai;
- (13) tā kā atklātības un informētas sabiedrības diskusiju interesēs dalībvalstīm jādara zināmas atklātībai stabilitātes programmas un konverģences programmas;
- (14) tā kā Padomei, pārbaudot un uzraugot stabilitātes programmas un konverģences programmas un, jo īpaši, vidēja termiņa budžeta mērķus vai mērķtiecīgas korekcijas šī mērķa sasniegšanai, būtu jāņem vērā katras dalībvalsts ekonomikas atbilstīgos cikliskos un strukturālos raksturlielumus;
- (15) tā kā šajā sakarā īpaša uzmanība būtu jāveltī būtiskām budžeta stāvokļa atšķirībām no budžeta mērķa, kam jābūt tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu; tā kā Padomei ir lietderīgi brīdināt iepriekš, lai novērstu pārmērīgu valsts budžeta deficītu kādā dalībvalstī; tā kā budžeta pastāvīgas novirzes gadījumā Padomei būtu lietderīgi pastiprināt ieteikumu un darīt to zināmu atklātībai; tā kā neiesaistītajām dalībvalstīm Padome var ieteikt darbības, kas jāveic, lai īstenotu konverģences programmas;
- (16) tā kā gan konverģences, gan stabilitātes programmas var veicināt 104.c pantā minēto ekonomikas konverģences nosacījumu izpildi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. IEDAĻA

MĒRĶIS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Šī regula paredz noteikumus par stabilitātes programmu un konverģences programmu saturu, iesniegšanu, pārbaudi un

uzraudzību kā daļuno Padomes daudzpusējas uzraudzības, lai laikus novērstu pārmērīgu valsts budžeta deficītu un veicinātu ekonomikas politikas uzraudzību un koordināciju.

2. pants

“Iesaistītās dalībvalstis” šajā regulā ir dalībvalstis, kas saskaņā ar Līgumu ir pieņēmušas vienoto valūtu, bet “neiesaistītās dalībvalstis” ir tās, kas nav pieņēmušas vienoto valūtu.

2. IEDAĻA

STABILITĀTES PROGRAMMAS

3. pants

1. Katra iesaistītā dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai informāciju stabilitātes programmas formā, kas ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar Līguma 103. pantu, kas ir būtisks pamats stabilām cenām un stingrai, stabilai izaugsmei, kas veicina nodarbinātības kāpumu.

2. Stabilitātes programmā sniedz šādu informāciju:

- a) vidēja termiņa mērķus budžeta stāvoklim, kam jābūt tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu, un valsts budžeta pārpalikuma/deficīta korekcijas šī mērķa sasniegšanai, kā arī paredzēto valsts parāda attiecības virzību;
- b) galvenos pieņēmumus par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem saimnieciskiem rādītājiem, kas ir būtiski, lai realizētu stabilitātes programmu, piemēram, valsts investīciju izdevumus, faktisko iekšzemes kopprodukta (IKP) pieaugumu, nodarbinātību un inflāciju;
- c) budžeta un citu veikto un/vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu aprakstu, lai sasniegtu programmas mērķus un, galvenā budžeta pasākumu gadījumā, novērtējums to kvantitatīvajai ietekmei uz budžetu;
- d) analīze par to, kā izmaiņas galvenajās ekonomikas prognozēs ietekmētu budžeta un parāda stāvokli.

3. Informācija par valsts budžeta pārpalikuma/deficīta attiecību un parāda attiecību virzību, kā arī par 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām galvenajām ekonomikas prognozēm ir jāapkopo katru gadu, un tai ir jāaptver vismaz nākamie trīs gadi, kā arī kārtējais un iepriekšējais gads.

4. pants

1. Stabilitātes programmas iesniedz līdz 1999. gada 1. martam. Pēc tam atjauninātas programmas iesniedz katru gadu. Dalībvalsts, kura pieņem vienoto valūtu vēlāk, iesniedz stabilitātes programmu sešos mēnešos pēc Padomes lēmuma par tās pievienošanu vienotajai valūtai.

2. Dalībvalstis dara zināmas atklātībai savas stabilitātes programmas un atjaunotās programmas.

5. pants

1. Ņemot vērā novērtējumu, ko sniedz Komisija un komiteja, kas izveidota ar Līguma 109.c pantu, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar 103. pantu, pārbauda, vai vidēja termiņa budžeta mērķi stabilitātes programmā paredz drošības rezervi, lai nodrošinātu, ka tiek novērsti pārmērīgs budžeta deficīts, vai saimnieciskās prognozes programmas pamatā ir reālistiskas un vai veiktie un/vai ierosinātie pasākumi ir pietiekami, lai veiktu mērķtiecīgas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai.

Padome turpmāk pārbauda, vai stabilitātes programmas saturs veicina ciešāku ekonomikas politikas koordināciju un vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika atbilst vispārējām ekonomikas politikas nostādņēm.

2. Padome veic 1. punktā minētās stabilitātes programmas pārbaudi, ilgākais, divos mēnešos pēc programmas iesniegšanas. Padome, pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar komiteju, kas izveidota saskaņā ar 109.c pantu, sniedz atzinumu par programmu. Ja Padome, saskaņā ar 103. pantu, uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina, Padome savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti pielāgot programmu.

3. Atjauninātas stabilitātes programmas pārbauda komiteja, kas izveidota ar 109.c pantu, ņemot vērā Komisijas pārbaudes; Padome vajadzības gadījumā var pārbaudīt arī atjauninātas programmas saskaņā ar šī panta 1. un 2. punktā noteikto procedūru.

6. pants

1. Padome daudzpusējā uzraudzībā saskaņā ar 103. panta 3. punktu uzrauga arī stabilitātes programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz iesaistītās dalībvalstis, un Komisijas un saskaņā ar 109.c pantu izveidotās komitejas pārbaudes, jo īpaši, lai noteiktu faktisko vai paredzamo būtisko budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai korekcijas, kas vērsta uz tā sasniegšanu, kā noteikts valsts budžeta pārpalikuma/deficīta programmā.

2. Ja Padome atklāj būtisku budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai korekcijas, kas vērsta uz tā sasniegšanu, tā, lai sniegtu iepriekšēju brīdinājumu un novērstu pārmērīga budžeta deficīta parādīšanos, saskaņā ar 103. panta 4. punktu nosūta ieteikumu attiecīgajai dalībvalstij veikt vajadzīgos korekcijas pasākumus.

3. Ja Padome turpmākās pārbaudēs nospriež, ka budžeta stāvokļa novirzīšanās no vidēja termiņa budžeta mērķa vai korekcijas, kas vērsta uz tā sasniegšanu, turpinās vai pasliktinās, Padome, saskaņā ar 103. panta 4. punktu, iesaka attiecīgajai dalībvalstij veikt tūlītējus labošanas pasākumus un, kā noteikts šajā pantā, var darīt zināmu atklātībai savu ieteikumu.

3. IEDAĻA

KONVERĢENCES PROGRAMMAS

7. pants

1. Katra neiesaistītā dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai informāciju konverģences programmas formā, kas ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar 103. pantu, kas sniedz būtisku pamatu stabilām cenām un stingrai, stabilai izaugsmei, kas veicina nodarbinātības kāpumu.

2. Konverģences programmā ir šāda informācija, cita starpā, par rādītājiem saistībā ar konverģenci:

a) vidēja termiņa mērķi budžeta stāvoklim, kam jābūt līdzsvarā vai ar pārpalikumu, un korekcijas, kas vērstas uz valsts budžeta pārpalikuma/deficīta sasniegšanu; paredzētā vispārējā valsts parāda attiecības virzība; vidēja termiņa monetārās politikas mērķi; šo mērķu saistība ar cenu un valūtas maiņas kursa stabilitāti;

b) galvenie pieņēmumi par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem saimnieciskiem rādītājiem, kas ir būtiski, lai realizētu konverģences programmu, piemēram, valsts investīciju izdevumus, faktisko IKP pieaugumu, nodarbinātību un inflāciju;

c) budžeta un citu veikto un/vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu apraksts, lai sasniegtu programmas mērķus, un galvenā budžeta pasākumu gadījumā, novērtējums to kvantitatīvajai ietekmei uz budžetu;

d) analīze par to, kā izmaiņas galvenajās ekonomikas prognozēs ietekmētu budžeta un parāda stāvokli.

3. Informācija par valsts budžeta pārpalikuma/deficīta attiecību, parāda attiecību virzību, kā arī 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētās galvenās ekonomikas prognozes ir jāapkopo katru gadu, un tai ir jāaptver vismaz nākamie trīs gadi, kā arī kārtējais un iepriekšējais gads.

8. pants

1. Konverģences programmas iesniedz līdz 1999. gada 1. martam. Pēc tam atjauninātas programmas iesniedz katru gadu.

2. Dalībvalstis dara zināmas atklātībai savas konverģences programmas un atjauninātas programmas.

9. pants

1. Ņemot vērā novērtējumu, ko sniedz Komisija un komiteja, kas izveidota ar Līguma 109.c pantu, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar 103. pantu, pārbauda, vai vidēja termiņa budžeta mērķi konverģences programmā paredz drošības rezervi, lai nodrošinātu, ka tiek novērsts pārmērīgs budžeta deficīts, vai saimnieciskās prognozes, kas ir programmas pamatā, ir reālistiskas un vai veiktie un/vai ierosinātie pasākumi ir pietiekami, lai veiktu mērķtiecīgas korekcijas vidēja termiņa mērķa sasniegšanai un stabilas konverģences sasniegšanai.

Padome turpmāk pārbauda, vai konverģences programmas saturs veicina ciešāku ekonomikas politikas koordināciju un vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika atbilst vispārējām ekonomikas politikas nostādņēm.

2. Padome veic 1. punktā minētās konverģences programmas pārbaudi, ilgākais, divu mēnešu laikā pēc programmas iesniegšanas. Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar komiteju, kas izveidota saskaņā ar 109.c pantu, sniedz atzi-

numu par programmu. Ja Padome saskaņā ar 103. pantu uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina, Padome savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti pielāgot programmu.

3. Atjauninātas konverģences programmas pārbauda komiteja, kas izveidota saskaņā ar 109.c pantu, ņemot vērā Komisijas novērtējumu. Padome vajadzības gadījumā var pārbaudīt arī atjauninātas programmas saskaņā ar šī panta 1. un 2. punktā noteikto procedūru.

10. pants

1. Padome daudzpusējā uzraudzībā saskaņā ar 103. panta 3. punktu uzrauga arī konverģences programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz neiesaistītās dalībvalstis saskaņā ar šīs Regulas 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un Komisijas un ar Līguma 109.c pantu izveidotās komitejas pārbaudes, jo īpaši, lai noteiktu faktisko vai paredzamo būtisko budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no tā sasniegšanai vērstas korekcijas, kā noteikts valsts budžeta pārpalikuma/deficīta programmā.

Turklāt, Padome uzrauga neiesaistīto dalībvalstu ekonomikas politiku, ņemot vērā konverģences programmas mērķus, lai nodrošinātu, ka to politika ir virzīta uz stabilitāti, un tādējādi novērstu faktiskas valūtas maiņas kursa deformācijas un pārmērīgas nominālā valūtas kursa svārstības.

2. Ja Padome atklāj būtisku budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no korekcijas, kas vēsta uz tā sasniegšanu, tā, lai sniegtu iepriekšēju brīdinājumu un lai novērstu pārmērīga budžeta deficīta parādīšanos, saskaņā ar

103. panta 4. punktu nosūta ieteikumu attiecīgajai dalībvalstij veikt vajadzīgos korekcijas pasākumus.

3. Ja Padome turpmākās pārbaudēs nospriež, ka budžeta stāvokļa novirzīšanās no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no korekcijas, kas vēsta uz tā sasniegšanu, turpinās vai pasliktinās, Padome, saskaņā ar 103. panta 4. punktu, iesaka attiecīgajai dalībvalstij veikt tūlītējus labošanas pasākumus un, kā noteikts šajā pantā, var darīt zināmu atklātībai savu ieteikumu.

4. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

11. pants

Šajā regulā aprakstītajā daudzpusējā uzraudzībā Padome veic arī vispārēju pārbaudi, kā aprakstīts 103. panta 3. punktā.

12. pants

Saskaņā ar 103. panta 4. punkta otro apakšpunktu Padomes un Komisijas priekšsēdētājs savā ziņojumā Eiropas Parlamentam iekļauj daudzpusējās uzraudzības rezultātus, kas veikta saskaņā ar šo regulu.

13. pants

Šī regula stājas spēkā 1998. gada 1. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1997. gada 7. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J.-C. JUNCKER